

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-08467/2018-ERU

V Praze dne 22. listopadu 2018

Č. j. 08467-7/2018-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-08467/2018-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán“) dne 8. října 2018 doručením příkazu č. j. 08467-3/2018-ERU ze dne 5. října 2018 (dále též „příkaz“) dle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], ve věci přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále také „obviněný“), **se uznává vinným z přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona dne 27. března 2017 v obci Bystřice, okres Frýdek-Místek, na staveništi obchvatu silnice I/11, naproti budově č. p. 1261, provozoval nákladní motorové vozidlo zn. Volvo, [REDAKCE] s návěsem zn. Schwarz Müller, [REDAKCE] zvláště neopatrně, když řidič vozidla při vykládce šterku svou nedbalostí vjel se zdviženou korbou vozidla do vedení vysokého napětí a způsobil přetržení jedné žíly elektrického vodiče nadzemního vedení vysokého napětí VN 22 kV č. 145, ADXK 120, mezi sloupy 56 G a 67 G, čímž nesplnil svou povinnost v ochranném pásmu i mimo ně zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

II. Podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 91a odst. 7 energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů se obviněnému za spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 25 000 Kč** (slovy: dvacet pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. účtu: 19-2421001/0710, variabilní symbol 34418.

III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění

pozdějších předpisů, se obviněnému ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 34418.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 31. července 2018 byl Energetickému regulačnímu úřadu, jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle § 18 energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů, Okresním soudem ve Frýdku-Místku postoupen spisový materiál [REDAKCE] týkající se trestního řízení ve věci obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], za přečin poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení z nedbalosti, podle § 277 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se obžalovaný měl dopustit tím, že dne 27. března 2017 kolem 18.10 hodin řídil v obci Bystřice, okres Frýdek-Místek, na staveništi obchvatu silnice I/11, naproti budově č. p. 1261 nákladní motorové vozidlo zn. Volvo, [REDAKCE] s návěsem zn. Schwarz Müller, [REDAKCE], kterým svou nedbalostí vjel se zdviženou korbou vozidla do vedení vysokého napětí a způsobil přetržení jedné žíly elektrického vodiče venkovního vysokého napětí VN 22 kV č. 145, ADXK 120, mezi sloupy 56 G a 67 G, následkem čehož došlo ke krátkodobým výpadkům elektrické energie na území obce Bystřice, Návsí a města Třinec, konkrétně v 55 distribučních trafostanicích po dobu 2 minut, v 51 trafostanicích po dobu 1 minuty a 2 trafostanicích po dobu 27 minut a způsobil tak společnosti ČEZ Distribuce, a. s., se sídlem Teplická 874/8, Děčín IV - Podmokly, IČO: 247 29 035 (dále také „ČEZ Distribuce a. s.“) škodu ve výši 77 383 Kč. Okresní soud ve Frýdku-Místku o postoupení této trestní věci rozhodl podle § 222 odst. 2 trestního řádu usnesením č. j. [REDAKCE] ze dne 21. března 2018, které nabylo právní moci dne 22. června 2018, neboť dospěl k závěru, že skutek není trestným činem, ale mohl by být Úřadem posouzen jako přestupek.

II. Průběh správního řízení

Po prostudování postoupeného spisového materiálu správní orgán dospěl k závěru, že je dostatečně prokázáno, že došlo k porušení § 46 odst. 12 energetického zákona, čímž byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona a že není pochyb o tom, že se tohoto přestupku dopustil obviněný, tj. podnikající fyzická osoba [REDAKCE], neboť za jednání shora uvedeného pana [REDAKCE] odpovídá obviněný ve smyslu § 22 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, který stanoví, že za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení. Správní orgán měl za to, že byl dostatečně zjištěn stav dané věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, proto přistoupil podle § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 150 správního řádu k vydání příkazu č. j. 08467-3/2018-ERU, který byl obviněnému doručen dne 8. října 2018 (dále též „příkaz“). Proti příkazu podal obviněný v zákonné lhůtě dne 16. října 2018 odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a ve správním řízení bylo dále pokračováno. Obviněný byl o pokračování správního řízení vyrozuměn přípisem ze dne 19. října 2018, který byl obviněnému doručen

dne 22. října 2018. Vyrozuměním byl obviněný rovněž poučen o svých právech v rámci vedeného správního řízení a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, jakož i o doložení majetkových poměrů.

Odůvodnění odporu, vyjádření k průběhu vedeného správního řízení a doložení majetkových poměrů obviněný učinil ve společném podání, které bylo Úřadu doručeno 7. listopadu 2018. V tomto podání obviněný citoval přičitatelnost odpovědnosti za přešupek podnikající fyzické osoby jako pachatelí přešupku za jednání svého zaměstnance nebo osoby v obdobném postavení, pokud tato osoba plní úkoly vyplývající z tohoto postavení podle § 22 odst. 2, 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přešupky. Dále citoval skutkovou podstatu přešupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, ze kterého je obviněn. Obviněný vyslovil názor, že vzhledem k tomu, že odpovědnost právnických osob a podnikajících fyzických za přešupek vychází z trestní odpovědnosti právnických osob, je potřeba k naplnění skutkové podstaty přešupku splnění podmínky výkonu činnosti při podnikání nebo v přímé souvislosti s ním.

Obviněný se v tomto ohledu ve svém vyjádření dožaduje restriktivního výkladu odpovědnosti fyzické osoby za přešupek, kdy při takovém výkladu nemůže souhlasit s tím, že poškození zařízení elektrizační soustavy způsobil pan [REDAKCE] při výkonu činnosti pro obviněného, a proto za to odpovídá účastník řízení jako jeho zaměstnavatel. Dopravu na odvoz kameniva z Lubomie v Polsku do Oldřichovic na stavbu obchvatu silnice I/11 si objednala společnost Petrokámen, s.r.o. Odvoz vykonal obžalovaný jako řidič nákladního vozidla s přívěsem. Na staveništi vysypal náklad podle pokynu osob zodpovědných za staveniště. Obviněný je přesvědčen, že do výkonu jeho činnosti spadá toliko doprava materiálu na staveniště obchvatu, což řádně učinil, ale místo konkrétního složení materiálu v rámci místa dodání je v kompetenci jeho příjemce. On toto místo složení nemůže v žádném případě ovlivnit, neboť se na místě nenachází a ani ho dopředu nezná.

Obviněný ve svém vyjádření dále uvedl, že pokud by správní orgán setrval na jeho odpovědnosti za přešupek, má za to, že v jeho případě byly naplněny podmínky uvedené v § 21 zákona o odpovědnosti za přešupky. Svého zaměstnance pana [REDAKCE] řádně proškolil z bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, požární ochrany a profesní způsobilosti řidičů. Při nástupu do zaměstnání ho dále proškolil jak používat nákladní vozidlo a tahač, se kterým se [REDAKCE] dne 27. března 2017 dopustil předmětného přešupku. Pan [REDAKCE] řádně v ten den dodržel bezpečnostní přestávky.

Obviněný závěrem vyslovil názor, že za přešupek, kterého se měl fakticky dopustit jeho zaměstnanec pan [REDAKCE], nemohl odpovídat, neboť vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno vyžadovat, aby případnému přešupku zabránil, a jednak vykonával potřebnou kontrolu nad svým zaměstnancem.

V příloze podání obviněný poskytl správnímu orgánu objednávku na dopravu od společnosti Petrokámen, s.r.o. ze dne 26. března 2017, doklad o proškolení [REDAKCE] z bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany, záznam o proškolení [REDAKCE] k používání tahače s návěsem, záznam o průběhu řízení vozidla ze dne 27. března 2017.

K majetkovým poměrům s odkazem na výkaz zisku a ztrát za rok 2017 obviněný předložil správnímu orgánu výkaz zisku a ztráty za období 1.1.2017 – 31.12.2017, rozvahu v plném rozsahu ke dni 31.12.2017, výkaz zisku a ztráty za období 1.7.2018 – 30.9.2018 a rozvahu v plném rozsahu ke dni 30.9.2018.

Správní orgán v rámci pokračujícího řízení posoudil veškeré shromážděné materiály v rámci vedeného správního řízení a dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí správního spisu ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro možnost ve věci rozhodnout.

III. Zjištění a popis skutkového stavu

Řidič vozidla pan [REDAKCE] ke svému jednání uvedl, že má praxi v řízení nákladního vozidla asi 20 let. V ten den navážel sypký materiál. Byl si vědom toho, že se pohybuje v blízkosti vodičů vysokého napětí a byl obzvláště opatrný. Usoudil, že může náklad bezpečně vyklopit, ovšem nešťastnou náhodou zachytil koncem návěsu o jeden vodič.

Není pochyb o tom, že poškození předmětného zařízení elektrizační soustavy způsobil pan [REDAKCE] při výkonu činnosti pro obviněného, která měla s výkonem podnikatelské činnosti obviněného přímou souvislost.

Pracovník společnosti ČEZ Distribuce, a. s., [REDAKCE] uvedl, že byly poškozeny dva vodiče, z nichž jeden byl přetržený. V důsledku poškození došlo k cca dvouminutovému výpadku proudu, než byla dodávka proudu přepnuta na jiné vedení. Oprava trvala asi tři hodiny.

Z vyjádření společnosti ČEZ Distribuce, a. s., bylo zjištěno, že v důsledku poškození zařízení elektrizační soustavy došlo ke krátkodobým výpadkům elektrické energie na území obce Bystřice, Návsí a města Třinec, konkrétně v 55 distribučních trafostanicích po dobu 2 minut, v 51 trafostanicích po dobu 1 minuty a 2 trafostanicích po dobu 27 minut. Vzniklá škoda byla společnosti ČEZ Distribuce, a. s., uhrazena prostřednictvím pojistného plnění a žádné další nároky na náhradu škody společnost ČEZ Distribuce, a. s. neuplatnila.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za správní delikt, resp. přestupek právnické osoby a podnikající fyzické osoby dle energetického zákona, ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby a podnikající fyzické

osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost těchto osob je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

V § 91d odst. 1 energetického zákona s odkazem na § 91d odst. 5 energetického zákona, obdobně jako v § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky s odkazem na § 23 odst. 1 téhož zákona, je stanoveno, že právnická osoba (též podnikající fyzická osoba) za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.

Dle § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba (též podnikající fyzická osoba) nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby (též podnikající fyzické osoby) za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku. Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti obviněného za spáchání přestupku se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupku, tj. právní úprava dle energetického zákona, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby (též podnikající fyzické osoby) za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupek spáchaný obviněným, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytýkaného skutku specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí novelizován, a to naposledy zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2018.

Jak energetický zákon [v § 91a odst. 1 písm. p)], tak i energetický zákon ve znění pozdějších předpisů vždy trestal a trestá [taktéž v § 91a odst. 1 písm. p)] toho, kdo nesplní (poruší) povinnost stanovenou v § 46 odst. 12 energetického zákona. Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů není pro obviněného příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil přestupek obviněného podle právní úpravy účinné v době, kdy byl přestupek spáchan, tj. podle energetického zákona.

Podle § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3 energetického zákona.

V rámci tohoto správního řízení se správní orgán zabýval nesplněním (porušením) povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona.

Ochranným pásmem nadzemního vedení je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, které činí od krajního vodiče vedení na obě jeho strany u napětí do 35 kV včetně pro vodiče bez izolace 7 metrů. Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně je nutné konat pracovní činnost s vynaložením veškerého úsilí, jako je např. nejvyšší míra opatrnosti a vysoký stupeň obezřetnosti tak, aby nedošlo k jeho aktivnímu či pasivnímu zasažení.

IV. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku nesplnění povinnosti stanovené § 46 odst. 12 energetického zákona, podle kterého je každý povinen zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Zaměstnanec obviněného, řidič vozidla pan [REDAKCE] věděl, že provádí činnost v bezprostřední blízkosti nadzemního elektrického vedení, avšak při manipulaci s nákladním vozidlem s návěsem si počínal zvláště neopatrně, v důsledku čehož došlo k poškození předmětného energetického zařízení. Není tedy pochyb o tom, že svou nedbalostí tuto povinnost porušil.

Podnikající fyzická osoba je podle § 22 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky pachatelem přestupku, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, a která při podnikání osoby, ve vztahu ke které se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, nebo v přímé souvislosti s ním anebo ku prospěchu této podnikající fyzické osoby nebo v jejím zájmu porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě. Za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje dle § 22 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení. Pan [REDAKCE] byl při spáchání přestupku zaměstnancem obviněného a plnil úkoly, které mu byly zaměstnavatelem uloženy. S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že obviněný je odpovědný za spáchání předmětného přestupku a způsobenou škodu.

Charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností

bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je proto věcí obviněného, aby si při výkonu své činnosti počíнал tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v tomto případě energetickým zákonem.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Správní orgán se ztotožňuje s vyjádřením obviněného, ve kterém obviněný odkazuje na trestní odpovědnost právnických osob, ze které vychází právní úprava odpovědnosti podnikajících fyzických osob za přešupek, neboť právní úprava trestní odpovědnosti právnické osoby podle zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim je upravena v § 8 téhož zákona obdobně jako ji upravuje zákon o odpovědnosti za přešupky. Již však nemůže souhlasit s názorem, když v této souvislosti obviněný apeluje na restriktivní výklad předmětného přešupku. Podle názoru obviněného při restriktivním výkladu odpovědnosti fyzické osoby za přešupek za poškozování zařízení elektrizační soustavy, které způsobil pan [REDAKCE] při výkonu činnosti pro obviněného, nemůže být obviněný odpovědný jako jeho zaměstnavatel. V této souvislosti si obviněný odporuje, když na jednu stranu odkazuje na zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a na druhou stranu vyžaduje zužující výklad odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přešupek. Správní orgán si nedovede představit, jak by bylo možné ustanovení o odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přešupek oproti textu znění příslušného paragrafového znění vykládat úžeji a jaký by mohl mít případný zužující výklad vliv na odpovědnost obviněného na spáchaný přešupek.

Obviněný dále uvedl, že jako dopravce dne 27. března 2018 smluvně zajišťoval převoz nákladu, jehož složení na konkrétním místě bylo zcela v kompetenci objednatele a řídilo se jeho pokyny. Konkrétní místo složení nákladu obviněný dopředu nezná a nemůže ho ovlivnit, protože se na místě nenachází. V jehož kompetenci je doprava nákladu na určené místo. Na určeném místě (staveništi) řidič vozidla musí dodržovat pokyny osob odpovědných za stavenišť.

Správní orgán s tímto tvrzením obviněného souhlasí, avšak podotýká, že odpovědnost za provoz vozidla převážející náklad a manipulaci s ním měl pan [REDAKCE] jako řidič, tedy zaměstnanec obviněného při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení. Vykonával tak činnost v postavení osoby, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě ve smyslu § 22 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přešupky. Pro takovou činnost byl také řádně proškolen a poučen, jak obviněný doložil v příloze vyjádření k podanému odporu.

Obviněný vyslovil názor, že za přešupek neodpovídá, neboť vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby případnému přešupku zabránil a nad svým zaměstnancem vykonával potřebnou kontrolu, což doložil dokladem o školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a dokladem o proškolení o používání nákladního vozidla s návěsem.

Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán konstatuje, že není pochyb o tom, že řidič vozidla, který činnost vykonával v postavení zaměstnance obviněného a plnil úkoly vyplývající z tohoto postavení, tedy vykonával činnost v postavení osoby, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě ve smyslu § 22 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přešupky, si počíнал zvlášť neopatrně. Byl si vědom toho, že se pohybuje v blízkosti vodičů vysokého napětí, ale přesto náklad vyložil. Spoléhal na to, že o elektrické vedení nezachytí. Ze skutkového stavu tak nevyplývají žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly

tomu, že bylo vynaloženo veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby nedošlo k poškození zařízení elektrizační soustavy nebo omezení, či ohrožení jejího bezpečného a spolehlivého provozu.

Z doložené ekonomické rozvahy, výkazů zisku a ztrát lze vyvodit závěr, že výše pokuty nemá a nemůže mít pro obviněného likvidační charakter. Analýzou rozvahy lze konstatovat, že společnost má zdravý základ, vlastní kapitál převyšuje více jak dvojnásobně vykazované závazky, byť v současné době se společnost potýká se špatným hospodářským výsledkem, který nastal již v roce 2017. Zda tento propad nadále pokračuje, nelze z doložených dokladů spolehlivě zjistit.

S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že vypořádal všechny rozhodné námitky obviněného, které mohly mít vliv na zjištěné okolnosti daného případu, tj. poškození zařízení elektrizační soustavy a odpovědnost účastníka řízení za spáchání ve výroku uvedeného přestupku.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán má za prokázané, že obviněný svým jednáním porušil povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona, dle kterého je každý povinen zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. V daném případě tedy nemá správní orgán pochyb o tom, že byly naplněny formální znaky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že jednání obviněného naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v jeho jednání lze spatřovat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu elektrizační soustavy, neboť aktivním jednáním obviněného došlo k poškození předmětného zařízení elektrizační soustavy s výše uvedenými následky. Obviněný svým jednáním přetrhl žílu elektrického vodiče nadzemního vedení vysokého napětí VN 22 kV a způsobil přerušeni dodávky elektřiny. Díky tomu, že to systém elektrizační soustavy umožňoval, přerušeni bylo pouze krátkodobé. S ohledem na tento škodlivý následek svým jednáním obviněný bezesporu naplnil i materiální znaky přestupku.

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

Obviněný věděl, že činnost provádí v ochranném pásmu elektrizační soustavy a v jeho bezprostřední blízkosti, přičemž řidič obviněného při vyklápění nákladu zachytil koncem návěsu o jeden vodič vysokého napětí a přetrhl ho.

Není pochyb o tom, že obviněný, prostřednictvím svého zaměstnance, tj. řidiče při vykládce nákladu nesplnil povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona

pro provádění činností v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy. Jeho poškození mohl s ohledem na okolnosti předvídat.

Správní orgán se také zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících obviněného odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu § 91d odst. 1 energetického zákona s odkazem na § 91d odst. 5 téhož zákona. V dané věci dospěl správní orgán k závěru, že obviněný s ohledem na výše uvedené nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Ve vztahu k výše uvedenému lze tedy uzavřít, že obviněný je odpovědný za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil porušením § 46 odst. 12 energetického zákona.

V. Uložení správního trestu

Dle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty anebo (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit obviněnému správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť cena věci věc, kterou obviněný ke spáchání přestupku užil, je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl, i kdyby mohl být uložen, zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu § 47 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno obviněnému uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného obviněným ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona lze uložit podle § 91a odst. 7 energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu § 37, § 38 a § 39 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; k povaze a závažnosti přestupku; ke způsobu a okolnostem spáchání přestupku; k významu a rozsahu následků přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele, tj. obviněného.

Při stanovení výše uložené pokuty přihlížel správní orgán ke všem výše uvedeným okolnostem a skutkovým zjištěním projednávaného případu se zohledněním všech níže uvedených přitěžujících a polehčujících okolností.

Obviněný přestupek spáchal svou nedbalostí, když řidič vozidla manipuloval s nákladním vozidlem v blízkosti vedení vysokého napětí, což správní orgán vyhodnotil jako mírně přitěžující okolnost.

Obviněný, kterým je podnikající fyzická osoba, jejíž činností je mimo jiné autodoprava, si měl být velmi dobře vědom toho, že v ochranném pásmu je nutné veškeré činnosti provádět s maximální opatrností s předcházením vzniku případných škod, což správní orgán vyhodnotil jako přitěžující okolnost.

Za okolnost polehčující lze považovat snahu obviněného tento zásah provozovateli distribuční soustavy ohlásit. Okolností polehčující je také skutečnost, že následkem poškození zařízení elektrizační soustavy došlo pouze ke krátkodobému přerušení dodávky elektřiny, byť jen díky tomu, že to v tomto případě systém elektrizační soustavy umožňoval. Rovněž náhrada vzniklé škody poškozenému, tj. společnosti ČEZ Distribuce, a. s. je okolností polehčující.

Při stanovení výše uložené pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Obviněný není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což správní orgán vyhodnotil jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán k výši udělené pokuty uvádí, že výměru uložené pokuty v rámci opětovného posouzení dané věci snížil oproti výměře pokuty uložené v příkazu, a to zejména z důvodu doložených majetkových poměrů obviněného a výsledku hospodaření za rok 2017, ve kterém obviněný vykázal výsledek hospodaření ve ztrátě.

Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že pokuta byla opětovně stanovena při samé spodní hranici zákonem stanovené sazby, a to ve výši, která je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň byla stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat zásah do majetkových poměrů obviněného. Právě proto správní orgán uložil obviněnému pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Pokuta byla rovněž uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Při stanovení výše pokuty správní orgán vycházel také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-

133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přešupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Obviněný doložil své aktuální majetkové poměry ekonomickou rozvahou, výkazy zisku a ztrát. Z účetních listin vyplývá, že se v současné době potýká se špatným hospodářským výsledkem, avšak jeho vlastní kapitál ve výši 11 770 tis. Kč převyšuje více jak dvojnásobně vykazované závazky. Pro případ nouze tak má krytí v pozemcích, budovách a hmotném movitém majetku. Z toho lze vyvodit závěr, že výše pokuty nemá pro obviněného likvidační charakter. Současně správní orgán uvádí, že nejsou dotčena práva obviněného uplatňovat na svém zaměstnanci případnou náhradu škody, kterou mu jeho zaměstnanec v souvislosti s výkonem jeho činnosti způsobil.

VI. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je obviněnému ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, tj. obviněnému, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Jan Křepinský, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha